

бори съ орелъ—а цвърсто и не му дава да припари до пилето-та. Ч. 105. Маринъ-день со я празнувалъ и тачилъ цвърсто за зми. Ч. 112.

Цвърстѣ *ил. дл.* упрочиваю, утвърждаю: Мома-та сирѣма деде-нѣю ю нишанѣ, праща на момче-то си даръ (чамяширъ). Това ѣ цвър-сти работа-та, та ся считатъ такмени. Ч. 92.

Цвърчѣ **Цвъртѣ** **Цвърѣкамъ** *ил. дл. 1)* чирикаю, щечечу (о птицахъ): Хайдъ да идемъ в пусто горе В пусто горе тилилейско, Гдѣ-то не си птичка хвърка, Нето хвърка нето цвърка. Д. 64, 10—13. Да иджѣ (деветъ сестри Ерменки) въ пусто горѣ Тилилейско, дѣто цѣ-тель не пѣе, дѣто птица не цвърти, дѣто огнь не гори, дѣто челѣкъ не върви. Ч. 116. 2) шиплю (о винѣ, о деревѣ, о маслѣ): Бистра вър-ла лютица, да играе и да цвърчи (*штобъ играла и шипѣла*), като бѣс-на. Тб. 5. Тамъ горѣше мѣнастирска градина; като че се чуе, какъ цвърчатъ дрѣвѣто (*какъ деревъя шипѣмъ*). Тб. 43.

Цѣвка *с. ж.* шпудька, цѣвка (въ ткацкомъ станкѣ): Цевка бу-рило полно со вино, И ясъ ке піамъ, и въ село да'амъ, Пакъ сѣ на-де'амъ свадба да чинамъ. М. 264.

Цѣвъ *с. ж.* **Цѣвчица** *ум. 1)* трубка: Азъ самъ слушалъ, какъ ечи смърта около мене изъ хилѣдо цѣви (*Röhren*). Рш. 117. Смукалки-ты цѣвчици. Л. Д. 74 р. 54. 2) стволъ: Сѣвка кѣща бѣше напробита съ душки отъ които ся подаваха пушчени цѣви готови да гърмятъ про-тивъ непріятелитѣ щомъ ся явятъ. *иб.* 72 р. 168. Не губи се и най-малѣкъ пращецъ отъ цѣвта на пушката. Тб. 76.

Цѣдѣлка *с. ж.* рѣдкое полотно для цѣженія: Суруватка са на-рича рѣдкото, коѣто са исцѣжда изъ цѣдѣлката съсъ прѣсното сѣре-не.—Той взима чиста цедилка за два-та ѣ края и остава други-тѣ два да висятъ по края на котела. Л. Д. 75 р. 98.

Цѣдѣлникъ *с. м.* мѣшокъ, съ завязками по краямъ, изъ гру-бой плотной ткани. **Цѣдѣлникъ** *ум.* Празденъ цѣдилникъ (отварникъ) мжно стои правъ. Л. Д. 71 р. 199. Катъ не намѣрили камыкъ за да подложатъ подъ котлы-ты ти извадили изъ цѣдилники-ты си нѣколко грамуды геверджеле та на тѣхъ турили котлы-ты и отдолѣ наклали огнь. *иб.* 72 р. 253.

Цѣдѣло *с. с.* — цѣдылка: Бутни коня да пдемъ, Да доведемъ булка: За два збѣа връзана, Сжѣсъ цѣдило прикрита. Кп. 160. Человѣкъ трѣба да се чуди какъ е майка ѣ отишла мирно въ къщи, и оставила дѣщеря си на цѣдило (*und ihre Tochter im Stiche gelassen hätte*). Э. Г. 56.

Цѣдѣ *ил. дл.* цѣжу—извѣра, сирѣне.—са, процѣживаюсъ: Мозакѣтъ му изъ коститѣ му се цѣди и уноси силата на младоста му. Рш. 27. Студена-та вода стяга жѣзвы-ты та имъ прѣчи да ся цѣдятъ. Л. Д. 74 р. 58.